

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZAGI KOZLÖNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmonl
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronkint 15 kr.

Kiadó-tulajtonos, és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Előfizetések és hirdetési megrendelések elfogadtatnak
Kassán: Hartig, Haymann, Toperczer könyvkereskedő urak-
nál, s a Felvidék szerkesztési irodájában.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Előfizetési felhívás

Lapunkra aprilistól kezdve új előfizetést nyitunk és pedig:

apriltól december végeig 6 frt.
" szeptember " 4 frt.
" június " 2 frtjával.

Hirdetéseket

igen olcsón közlünk, s többszöri beigtatásnál százalék engedtetik.

Előfizetések és hirdetési megrendelések elfogadtatnak Kassán: **Hartig, Haymann, Toperczer** könyvkereskedő uraknál, s a Felvidék szerkesztési irodájában.

Kassa, április 4.

Az országgyűlés szünetelése óta mindenféle conjecturákat hallhatni. Így a többek közt egy pár német lap tudni szeretné: hogy az országgyűlés néhány óra elnapoltatik. Jól értesült körök azonban nem csak határozottan megczáfolják ezen — nem a legjobb szándék-ból — eredt hirt; de sőt arról is biztosítani akarnak, hogy a magyar kormány férfiak s az országgyűlés között kétségtelen közeledés fog rövid időn bekövetkezni.

Az országgyűlés elnapolását különben a külföld harcziás magatartásával hozzák kapcsolatba, különösen pedig a Porosz és Olaszország közt létre jött véd- és dacz-szövetséggel.

Erre vonatkozólag a Wanderer egyik esti lapja fontos közleményeket hoz. Ól értesülni szokott tudósítója ugyan is azt állítja: hogy márczius 28. a porosz király három hadtest mozgósítására nézve a rendelet aláírta, s intézkedés történt: hogy e rendelet mielőbb fogantossá válik.

Mi azonban nem akarjuk olvasóink figyelmét a harcmezőre vezetni, s inkább visszatérünk az országgyűlésre.

A közös ügyek tárgyalása végett kiküldött albizottmány sok tevékenységet fejt ki a kibékülés érdekében; s általános a hit: hogy a kormány a második feliratra adandó válasz helyett, a tettek terére lép, s igen kedvező fordulat fog bekövetkezni.

A felsőház tagjai — mint illetékes helyekről kiszivárgott hírek mondják: discussió tárgyává csak is azért teszik a második feliratot, hogy annak, lehetőleg még nagyobb érvényt szerezzenek.

A hazai műemlékek érdekében.

Egy archaeologiai és történelmi adatokat kutató társulat alakulása Kassán, Felső-Magyarország fővárosában oly előnyös lenne, melynek a tudományosság terén nagy horderejét senki kétségbe nem vonhatja.

A hajdankori emlékeknek megőrzése szent kötelesség, mert mi marad mirőlunk is unokáinkra egyéb a jelenkor emlékeinél.

A történelmi emlékek megsemmisítése által, a nemzet legszebb, legérvényesebb kincseitől fosztatik meg, szomorú benyomást tesz ez a tudományos emberre még akkor is, ha a pusztítás tudatlanság következménye, mert a népet fel kellene világosítani arról, hogy az ily

tárgyak megsemmisítése a tudományra s az emberi nem eldhaladására nézve igen káros.

Minél előbb megalakulna tehát, az ily nemes célra törekvő társulat, annál hamarabb elejét lehetne venni az eladott vandal eljárásoknak is.

Ott állanak mind meg annyi kutatásra méltó tárgyai nemzetünknek: omladozott váraink, régi egyházaink és kastélyaink, vajjon nem érdekelnék-e a késő ivadékok, ha mielőtt végkép szétomlanak, azokat jelen állapotjukban lealaprajzoltatva, lefényképeztetve átszarmaztatnánk unokáinknak, nem jutalmazná-e meg a fáradságot, ha az azokban talált felírásokat s egyéb történelmi nevezetességeket az idő vaskeze elől megóvnák, ha szakavatott egyének által azokban ásatásokat is eszközölnének, oly tárgyakat is lehetne a földszíneré hozni, melyekről eleve fogalmunk sincsen.

Mennyi régi pénz, ritka becsü fegyver s egyéb tárgy van egyes családok birtokában, melyek összehordatva és megőrizve, nemcsak a nézőt gyönyörködtetnek, de oktatására válnának az fjságnak és díszére, becsületére nemzetünknek; a míg másrészt mint elrejtett kincsek elvesznek vagy tönkre jutnak.

Az ősiségi kérdés megszüntetésével napfényre kerülhetnének, megőriztetnének a drága családi okiratok, melyek a nemzeti történelem újabb mindmegannyi megbecsülhetlen értékű gyémántjai lehetnének.

Csak egyes példákra utalva is, mellőzvé az építészeti emlékeket: Abaujmegyében, Felső-Vadászon egy őslénynek egész csontváza ásatott ki mintegy 20—22 évvel ezelőtt. Mely kincs, darabonkint széthordatván, megsemmisült. — A gibarti partból, az összekötő országút készítése alkalmával szintén oly őslény fogai ástak ki, — melyek közül három darab, ott helyben *Gabriel Istv.* urnál becsben tartatik. — A H. büdi határban talált ily őslény-fog jelenleg *Lasztóczon, Szemere Miklós* ur gyűjteményében foglal helyet. — Ugyancsak a H. büdi határban talált — de összetört — temetkezé edény fenekéből kivett *Marcus Aurelius* pénzdarabja a sárospataki anyaiskola gyűjteményében szemléltethető. — Ugyancsak onnét *Antoninus Pius* pénze küldetett a nemzeti múzeumba. — Ez utóbbiakat pedig a történészek ereklyék gyanánt tekinthetik, vita tárgya levén: volt-e ezen vidék római colonia vagy sem. A kázmárki erdőben *Lisimachus* aranyát b. e. *Péchy Tamás* ur szabadította meg az azt egy párkorty pálinskáért birtokába kerített korcsmáros körmei közül. — A vaspálya építése alkalmával a szentandrászi határban találtatott egy emberfejú s lóalakú, *Rómer Flóris* ur által római áldozó edénynek állított, rézedény. És ezen nagybecsü darab alig mentethetett meg a nemzeti múzeum számára. — Kevés helység van, melyben egyes házaknál ne lehetne találni ott kiasott régi fegyver- vagy hadiöltözékhez tartozott darabokat, melyek az ország vagy vidék gyűjtemény-tárának, mind megaunyi nagybecsü darabjai lennének; jelenlegi helyükön pedig ismét a megsemmisítés sorsa vár rájuk.

Az Abaujjal szomszédos megyék szintén oly gazdagok építészeti emlékekben és rejtett kincsekben. — Sárosmegyében, Bánó ur birtokában nagybecsü ékszerket találtak 1813-ban és a mult évben is.

Most midőn *Rómer Flóris* ur, a honi műemlékek kutatása és megismertetése érdekében a lapok útján felszólítást intéz a nemzethez, — midőn a hazai lapok, az archaeologiai társulatok megyszertei felállításáról értekeztek, — midőn Dunántul lelkes hazafiak okmá-

nyok gyűjtésével foglalkoznak, sőt vidékünkön is egyes egyének sikerrel működnek az okmányok gyűjtésével, elérkezettnek véljük az időt, különösen Abauj-, Sáros-, Borsod-, Szepes-, Gómör-, Torna-, Ung- és Zemplén lelkesebb fiait felszólítani: adjak elő e lap hasábjain ezen minden tekintetben nemzeti és nagy horderejű vállalat eszméjét illetőleg, egyéni nézeteiket.

KORPONAY JÁNOS.

Olcsó termelés — takarékos gazdálkodás.

Ha valaha, bizonyára most van a gazda arra utasítva, hogy terményeit lehetőleg *jutányosan* kiállítsa, — s így képes legyen, a jelen nehéz viszonyok és aránytalan árak mellett: ha nem is *haszonnal* gazdálkodni, de legalább *keresztül úszni* mindaddig, míg a körülmények *kedvezőbbre* fordulnak.

Nehéz és háládatlan feladat: oly viszonyok közt gazdálkodni, a minők jelenleg uralkodnak. A gazdának valóban minden erőit, minden segédeszközait megfeszíteni és mozgásba hozni kell — csak hogy üzletének törékeny hajóját a felbőszült hullámokon fentartani képes legyen.

Olyan idők, minők most járnak, próbálják ki igazán a valódi — *avatott és edzett* gazdát. Ilyen idők mutatják meg, sokszor nagyon is érezhető módon — a *hivatlanoknak*: miszerint nem elegendő, csak néhány száz holdat bérelni, egy-két ezer forintot kézbe venni — arra, hogy valaki gazdává lehessen, s a legnehezebb mérsétséget, *kellő felavatás nélkül*, sikerrel gyakorolhassa!

Ilyen idők hirdetik leginkább: az alapos készült-ségnek, az elméleti, valamint gyakorlati kiképzetésnek *multhatlan szükségességét* — azon üzletmódnak szerencsés gyakorolhatására, melynek annyi és oly sokféle elemekkel meg ténylezőkkel közreműködnie, annyi mindenféle viszonyoknak s körülményeknek mibenlétével s alakulásával szorosán lépést tartania, meg annyi bajjal és nehézséggel szünet nélkül küzdenie kell!

Azért vessen magával jól számot mind az, ki e rögös pályára lépni, — ki arca verejtékével a földet munkálni, annak nyers anyagaiból — annyi nehézség közt, nemes növényeket előállítani kíván: — vajjon fel van-e szerelve a kellő tudománnyal és képességekkel; vajjon *lelke elég erős, jelleme elég szilárd-e* arra: hogy a gazdászatnak, bár szép és nemes, de mindig nehéz és sokszor háládatlan pályáján becsülettel és sikerrel megállhasson?

De bocsánat: nem akarok mind azon kellekekről szólni, melyek a mezei gazdászat melletti megélhetésre okvetlenül szükségesek; jelenleg a gazdának csak *egyik tulajdonát* szándokom előtérbe állítani, és pedig *azon tulajdonát*, mely bár *mindenkor*, de a jelen mostoha körülmények közt kétszeresen szükséges a czélnak biztos megközelítéséhez.

Ezen pótolhatlan és sarkalatos tulajdonság — mondjuk inkább erény — a *takarékosság!*

A sikernek, a boldogulásnak alig van fontosabb kelleke az összes köz- és magángazdászatban — a *takarékosságnál*: mely ismét valódi anyja számos más erényeknek és javaknak.

A mezei gazdának, ha bármikor, jó és tartós sikerrel kíván működni: *takarékosnak kell lenni*. De oly időkben, a minők jelenleg nehezdedtek reánk: csak is ezen nemes erénynek *bölcs gyakorlása* képes fentartani s a végenyészettől megmenteni!

A gazdának, hogy sikerrel termelhesen, számos *erőket és érték-tárgyakat* kell mozgásba meg fogyasztásba hozni. A gazda működése az időben történik; és végeztetik részint *emberi és állati*, részint *más természeti* erők segítségével. Ezen erőket részint *pénzzel* részint *pénzértékkel* képviselő mindenféle más *anyagokkal* kell mozgásba hozni s abban megtartani.

A gazda tehát *sokféle érték-tárgyakkal* dolgozik, a melyek együttvéve *telemes tökélet* képviselnek. Ezen tökének *nagysága és alkalmazásától* függ leginkább a *gazdásznak tiszta jövedelme*: mely utóbbi nem más, mint ama (u. n. *üzleti*) tőkének *kamatja*.

Vessünk egy futó pillantást a mezei üzletben fekvő tőkékre, és csakhamar meggyőződünk arról: *mennyi és minő értékes tárgyakkal* kell a mezei gazdának az ő üzletében dolgoznia.

A gazdasági *üzletlők* részei t. i. röviden a következők:

- 1) gazdasági épületek és pedig lak- és üzletépületek (istállók, pajták sat.)
 - 2) gazdasági gépek, eszközök és szerek: alkalmazásban a földművelésnél, az állattenyésztésnél sat
 - 3) gazdasági munka- és haszonállatok, u. m. lovak, szarvas-, gyapjas-, sertés marhák sat.
 - 4) élelmi készletek, a gazdaságnál elfoglalt emberek számára;
 - 5) készletek nyers anyagokban, melyeket a gazda üzlete mellett felhasznál, péld. széria, épületfa;
 - 6) készletek, melyek az üzlet vezetésénél elfogyasztanak, melyek: tűzifa, olaj, só trágya, takarmány, szalma sat.;
 - 7) saját terményekből készletek, melyek eladásra várnak, u. m. gabona, gyapjú, tej, vaj, sajt, hizlalt marha sat.;
 - 8) pénz-készletek: a folyó költségek — adók, díjak, munkabérek, tatarozások sat. fedezésére.
- Im ezen tételek hosszu sora (a 7 alattiak kivételével) nagy súlytal nehezedik gazdasági jövedelmzésünk lenge mérlegébe! De azért ne vájja tölem a szives olvasó: mintha ezen tételek bármelyikének fölvételes voltát, mellőzhetőségét vagy megszorítását akarnám kijelenteni, illetőleg javasolni. Ezen tételek mind nélkülözhetetlen feltételei s eszközei a mezői termelésnek; sőt men- nál belterjesebben vezetettik valamely gazdaság, annál magasabb az üzletlők, annál nagyobbak ama tételek. (Vége köv.)

Füzeséri és tövisi
FÜZESSÉRY ANTAL
1798—1865.

Prodest et vivis reverentia, quan lo suorun
Oficium memores, mortua membra fovent.
E becsülés, a midőn sirját holtjának az élő
Szent kötelességből tiszteli, rája vigasz.

Ez áll az 1557-ben elhunyt derék hazafi s Felső-Magyarország hajdani főkapitánya *Seredy György* márvány sírkövén a bártfai egyházban. A jelen korszak is körülbelül oly szomorú mint ama 300 év előtti volt, s épen ez juttatá eszünkbe a fennebbi sírverset, midőn szerény sorainkkal *Füzeséry Antal* emlékünnepeyeről teszünk pár vonást.

Nem szándékunk életrajzát adni megboldogult lelkes honfitársunknak, csupán elköltözte fölötti mély fájdalomunknak adjuk őszinte kifejezését, s azon kegyeletes figyelmet emlíjük meg, melylyel rokonai, barátai s számos tisztelői áldozának örök emlékének.

Füzeséry Antal 1865. évi november 10. hunyt el, s hült tetemei Vahéczen, Zemplénmegyében nyugosznak. Rokonai, barátai s tisztelői a derék, becsületes s tisztá

TARCSA.

Várt leány, várat nyer.

(Első pályamű.)

Jelige: „Lám a szerencse rám talált,
Hozzám lapnak az aranyok.”

I.

Az öreg úr.

— Csevegjünk edes bácsi; szólt a tűzről pattant Etelka egy kedélyes öreg urhoz, ki bodor füstöt eregetve, fumigálta a kurucz időt.

— Hát csevegjünk, volt a kielégítő válasz. Új ide mellém, aztán szóld, szapuld az emberek egymásután, kezd az öreg bírón, végezd a csöszön.

— Csak már bácsi a nők pletykaságával ne bajlód- nék mindig, mondá a kis leány durcás hangon, mely azonban csöppet sem lázította fel az öreg ur epéjét; ta- lán mert a durcás ajkak csak is azért csusorodtak, hogy a bácsinak homlokára csók pecsétet nyomjanak. E két ellentétes nyilatkozat után egy kis széket helyezelt a bácsi lábaihoz s azon helyet foglalva, szép fekete szem- eit az öreg ur nyugodt arczára függesztő és folytató:

— Mondja csak edes bácsi, miért kardoskodik ön mindig a nők gyengeségei ellen; nem talál magának mőtőbb küzdőtársat? Az nem szép öntől, s én kereken kimondom, hogy ha bácsi yelem mindig ilyenek fölött fog perelni, elbujdosom. És hogy a bácsi elhígyje, mily komolyan volt ez mondva, a kis leány csókokkal hal- mozta el a kedves drága kezeket.

— Kis golyhó te, megmondom én neked, miért szemeltem ki magamnak oly gyáva ellent.

— Micsoda? En gyáva?

— No hát gyámoltalant. Jó lesz így?

Egy újabb kézcsók azt felelte: igen.

— Lát, edes gyermekem, ilju koromban vereked- tem a francziával, mint férhu küzdöttem a zöld asztalnál. Erő és bátorság kellett ide is, oda is, és én helyt álltam. Hébe-hóba összereltem nénéddel is, boldogult felesé-

jellemű hazafi érdemeit méltánylandók, diszes emlék- követ készítették sirja fölé következő felirattal:

Honfi, megállj, e sirt süveged, itt öre hazádnak.

A ki szabadságát kétszer is érte adá.

Jó férj, edes atyánk, jelleműs honfi barátunk,

Itt szent béke veled, túl örök adv Te read.

„Füzeséry Antal szül. 1798 + 1865.”

Folyó hó 26-án volt e sírkő felszentelése s fel- állítása.

A vahézi templomban mindenekelőtt engesztelő szent-mise tartott, melyre temérdek gyászoló jelent meg a ravatal körül. A gyászbeszédet sókúti lelkész nt. *Gallé János* ur mondá, mely a hallgatókat mélyen meg- hatotta. A főoltár előtt főt. *Jedinák János* esperes s va- rannói lelkész ur több segédlettel, a mellékoltárnál pe- dig nt. *Szentlélek Gyéza* parnói lelkész misézett.

Innen az egész gyászmisékisérlet a temetőre ment, hol is a vallásos szertartás után *Nagy József* a boldo- gultnak egyik tisztelő barátja kitünő emlékbeszédet tar- tott, s *Irányi István* egy rövid bucsuztató költeményt szavalt el barátja sírja fölött az ünnepélyhez illő méltó- sággal. — Végre — ősi szokás szerint — az elhunyt özvegyéhez vigasztalásra ment a gyász-sereg, hol a je- lenlevők érzelmeit a boldogult veterán barátja *Bujano- vics Rezső* egy igen lelkes s szívből eredő gyásztori felköszöntéssel tolmácsolá.

Igy ünnepeltetett meg a tiszta jellemű hazafi, a példás életű férj és atya, a becsületes ember, s a vadász atyamester: *Füzeséry Antal* emlékezete.

Áldás és örök béke legyen sírja fölött!

LEVELEZÉS.

Sárosból. Böki 1866. ápril 1.

Sárosmegye képviselői, mint halljuk, többnyire hazajöttek a mai szent ünnepre. Még nem tudjuk, de reméljük, hogy Sárosmegye képviselőinek szintén ada- tott beszólás azon bizottságnyoknál, melyek a vasutak s anyagi érdekek iránt teendők javaslatokat, — mert hiszen egy megyére nézve sem lehet jelentékenyebb életkérdés az, hogy lesz-e mihamarabb vasúti, lesz-e gazdasági és erdészeti tanintézete, lesz-e legalább egy szövő, fonó vagy szövetelőkészítő gyára mint Sáros- megyének. . . . Örömet vennők, ha képviselőink egy- egy barátságos értekezletet tartanának: elmondának, mit a lapok el nem mondhatnak — és nekik mi is el- mondának mit a lapoknak el nem mondhatunk. Mert bizony egyformán jó az képviselőkre és képviseltkre nézve, hogy egymást megértésék, eszméiket tisztázzák, s a miben egymástól eltérnének eszmecsere után egye- síténék.

Örömmel értesültünk Sárosmegye 48-ki főispánja budaméri rosznyói *Ujházy László* ur azon szándékáról, miszerint ő: ez időszakban tett működéseiről s azon változatos, tapasztalat- és szenvedésteljes 17 évről, mit előbb Java azután Texas tartományában, majd mint Ész.

gemmel; kardos asszony volt. Isten nyugtassa őt, job- ban féltem tőle, mint a francziától; — node még is megálltam a sarat. Ha kívül- belül csendes volt minden, találtam perelni valót a cselédekkel, az ispánynyal, a kukoricza csöszszel. Most a francziák pihennek és azt igen okosan teszik; nem volnék képes velők szemközt menni, talán mások sem. A zöld asztaltól el vagyunk zárva. Nöm sirban pihen. . .

A mily tréfásan kezdő a jó öreg, — a mily ihlet- ten folytatta, oly bánatosan lassított hangon szólt, mi- dőn nejeéről emlékezett. Arca elborult s Etelka a hely- lyett, hogy sietett volna őt vigasztalni, arczát a bácsi két kezébe temette, mi által nyilván elárulta, hogy az érzékenységről magasabb fogalmak vannak.

— A cselédekkel szintén megszüntem szót vál- tani, legfőkébb Jancsit szidom meg, ha azzal rukkolt elő, hogy nösülni akar. A vén karó nem tud lemondani azon reményéről, hogy maga körül csemetét plántáljon.

— Tudja mit, bácsi? Házassítsuk meg.

— Jó lesz; téged adlak hozzá.

— Ugyan már ne beszéljen olyat; pár hóval eze- lőtt jöttem csak bácsihoz és már el akar üzni magától.

— Nem uzlek el, kis golyhó. Kivel perelnék én akkor?

— Rosz bácsi! Hát én csak eszköz vagyok? Jó, meg fogom magamat boszulni az által, hogy midőn bácsi perelni fog kezdeni, összeszedem sátorfámat és kisonok.

S hogy szavainak nyomatékot adjon, fölugrott, a bácsi szájból kiverte a pipát és csókot csókra halmoz- va elillant — de csak az ajtóig; innen ismét visszatért s a pipaszárat illő helyére, az öreg ur szájaiba illesztve, elfoglalta előbbi helyét.

— A bácsi nem szeret engem.

— Persze hogy nem. Ki az ördög szeretne ily szeles leányt?

— Bácsi! Mindjárt sírok!

— Csak kezd rá; majd én brugólok.

— Talán meg is próbálták volna, ha e perczen Jancsi nem lépett volna be fontoskodó arczal.

— Tekintetes ur! kezdi füle tövét vakarva a kar- czos ember.

Amerika consulja Anconában, majd Ész. Amerika főbb városaiban töltött, s egyszersmind az ottani gazdasági éghajlati stb. viszonyokról, nemsokára egy munkát fog sajtó alá bocsátani, melyre előlegesen is elfogad aláír- sokat. Erről azonban az aláírási izek kibocsátásakor szölandunk bővebben.

Eperjesen némelyek Szilágyi, mások Latabár ur társaságát várják még e hó 20-ka tájára. Tudomásunk szerint e hóra a növénylet is tervez két művelődési, a dalárda pedig 14-re egy dalversenynyel kezdődő tánc- mulatságot.

Eperjesen tegnapelőtt tartott a coll. pártfogósági közgyűlése, melynek feladata leendett a collegium ki- építését eszközölő bizottsányt kinevezni, — mely az eddigi bazar bizottsányt ügyét, t. i. a sorsjegyek eláru- sítását és az ígért 60 nagyobb és 3000 kisebb nyere- nyekhez még hiányok beszerzését s elrendezését. A sorsjegyek elárúsításával a collegium két tanára Roth és Mikollik urak legközelebb Triesztből küldtek 400 frtot. Fiumeban a hatóság eltiltotta őket a sorsjegyek elárusi- tásáról, ez azonban épen csak azt eszközölte, hogy a fumei polgárok, kik közt egy régi ismerőnk Scarpa ur nevéit örömet emlíjük, maguk siettek a bazar sorsje- gyeket beszerezni. Nevezett tanárok nem győzik di- cserni azon szives rokonszenvet, melylyel Fiumeban ta- lálkoztak; és hasonlóval találkoztak Triesztben is, hol pedig a magyar nemzet iránti rokonszeny nem nyilván- nult lapok után oly mérvben mint Fiumében. . . . Ohaj- landó volna, hogy az eperjesi collegium felépítésére iránti rokonszeny hasonló mérvben nyilvánulnék a hon belsejében is, — mert a kibocsátott 60,000 jegy közül még csak m. e. 16,000 van elhelyezve — és kivált a fővárosi főurak és főpapok sokkal kevesebb rokonszen- vet tanúsítottak idáig mint p. o. Erdély főurai s kivált gr. Mikó ő nméltósága. r. l.

Ungból. Nagypénteken.

Megyénkben most végződik be az anyák keserves jajai s könyhullatásai között a katona sorozás — nem egy férjet, szerető neje vonagló karjai közül — apát, síró magzatai közül felirtak fegyver alá — a szenvedő anyák szívemtsző jajai s keserű könyei között — való- ságos nagypénteki jelenet, az anyák szent hét fájdalma- nak napjai ezek! — fájó szívvel önkéntelen kérjük ma- guunktól: „boldog husvét! dicső feltámadás, mikor jösz el majd immár?”

Felvidékünkön a tagosítás abban maradt, mennyi- ben a telekrészek dűlőszámban hasítottak ki — a le- gelő és erdő elkülönzés azonban szigorú jogfolytonos- sággal hajtatik végre, melynél s a kihatásoknál általa- ban a kamarai földes uraság részéről elkövetett *gyanus tévedés* felzaklatta a nép kedélyét annyira: hogy már több rendbeli folyamodást intézett a fejedelem mint a kamarai uradalom fejéhez, — legközelebb küldöttséget is menesztett oda, — egyesek könnyelműsége így ron- ja meg aztán egy nemzedék hitét, bizalmát a törvény s annak kezelői iránt; csodálkoznak, hogy a nép a nadrá- gos embernek nem hisz! — hogy még papjára sem hall- gat! — mert azok kik közlőrl sorsának intézői vissza- élnek együgyűségével, jó szívvel, a nép jólétének czé- ge alatt saját onérdeküket ápolják — igazságtalanul, méltatlanul bánnak vele meg azok is, kiknek védelmezni kellene őket önzéstelenül, — még azok is, kik a nép barátjainak vallják minduntalan magokat, s most ezek a nép jogos felszólamlását lázadásnak keresztelik, — a

— Nos mi baj? Házasodni akarsz?

— Azt is akarék, instálom alásan. — s ekkor már keze a bapiszba kapaszkodott, mely szürke volt ugyan, de pöttyögösen kikanyarítva, mint a parancsolat.

— Hát még mást is akarsz? Mondd el iziben. Jan- csi ismét füle tövével kotarászott, végre nagy nehezen kibökte.

— Nem jó azt vászon cselédnek hallani, — szólt Etelkára sandítva. — A kisasszony — —

— Lesz oly szives es elhordja magát, ugy-e?

mond Etelka, fölkelve ülőhelyéről.

— Instálom a gráciát! — sietett könyörögni Jan- csi, örövre, hogy oly könnyen megértetik.

Etelka eltávozott.

— Beszélj, Jancsi, micsoda bolondot főtől ki megint? Hanem töltsd meg előbb újból pipám!

Mig Jancsi a mostoha időkbén is szűz csetnekít szívő öreg urnak parancsát sietett teljesíteni, mi is sie- tünk röviden elmondani mind azt, mi történetünk to- vábbi fejleményéhez okvetlen megkívántatik.

* * *

X. megyének csaknem kellő közepébe van beékel- ve Sárháza. Beékelve, mondjuk, mert a megyének felső részét mindkét oldalról közelben zöldellő mezők és ré- tek, távolban kéklő hegyek s bércek által övedzett völgy hasítja át, mely csak a b-i hegycsoport török meg- Sárháza a völgynek ezen megakasztott helyén van épít- ve. Mondhatnók ugyan, hogy a helység házai nem a legnagyobb rendben vannak elhelyezve, — hogy lakói, a tiszteltest és kántor uramat kivéve, emberséges pa- rasztok; de mindez nem tartozván a dologhoz, keressük fel a falu északi részén fekvő kastélyt, melynek falait annyira mostoha idők rakoncátlanúsági sem voltak ké- pesek szétrombolni. A kastély váralakban épült, hom- lokzata délnek, a falura mereng, mig keleti és nyugoi része elfakult tornyokkal büszkélkedik, melyek mind- egyike telben virágházul, nyárban erkélyül van felhasz- nalva. A kastély előtt nagy terjedelmű síkföld, kereszt- tül — kasul utakkal, nyáron át különféle alakú virág-

népet romlottak festik, pedig a nép jó, csak mi ne te-
gyük rosszát — mindenütt bujtogatást látnak, jajveszé-
kelnek, és miért? mert feltétlen nem akar engedelmese-
kenni, gyanakszik mindenkire — mert öntudatára éb-
redt, önkéntesen nem veti járomba a nyakát — mert
emberi s alkotmányos jogával mer élni, — ily constella-
ciók közt aztán nem csoda, ha mellőzve tisztviselőit,
legmeghitebb embereiben is elveszti bizalmát, s egye-
nesen az igazság forrásához a Fejedeleomhoz folyamodik,
mit sokan annyira rosszalnak neki, mint a nemzetnek is,
hogy egyedül a fejedelem igazság érzetében helyezi jobb
jövője biztos támaszát.

a—r.

Üdonságok.

† A *kassai székes-egyházban* nagy pénteken este
roppant számu közönség gyűlt össze Rossini *Stabat Ma-*
terjének előadására, mely mű Kassán még egészen ismer-
etlen volt. A hallgatóságot áhitatos ájtatosságában
mélyen meghatotta a jeles mű kitünően sikerült előadá-
sa. — A magán részeken különösen ki kell emelnünk
Sós Alexandrine urhölgy énekét, ki gyönyörű tiszta
sopran hangjában oly kincset bir, aminővel nagyobb fő
városokban is kevesen dicsekedhetnek. Igen óhajtható
volna, ha a tisztelt urhölgy többszöri nyilvános föllépése
által is részletelné a közönséget azon ritka élvezetben,
melyet kitünő énekével nyújtani mindig képes. Osztot-
zott velé e mai dicsőségben *Hajnal Hermin* kisasszony
is, ki terjedelmes szép alt hangját a legbiztosabban ke-
zeli. — *Pozorszky* ur bariton, *Willenrotter* ur mély bas-
sus, *Toperczer* és *Reményi* urak tenor hangja tökélete-
sen beillt ezen sikerült előadásba. A zeneiskola növ-
vendékei is igen jól énekeltek s különösen kitűnt a tisz-
ta intonatio. Az énekkar kitünő volt, de a zenekar
aránylag gyenge, mincképpen oka abban keresendő, hogy a
szűk tér be nem fogadhat több közreműködőt. *Huszkó*
Antal zenetanár ur teljes elismerést vívott ki a tanítá-
s és vezényléssel, s fíradozásai némi jutalmul a fő pró-
bán a lelkes *Sós Alexandrine* urhölgy által egy diszes
vezénylő pálczával ajándékozott meg. Ugyancsak a
tisztelt urhölgy ajándékozá a vezér-könyvet s a szolla-
mok egyes példányait is; a többszörös példányok pe-
dig a zeneiskola pénzén vásároltattak meg. —

— (*Nászünnepe*) F. hó 3. érdekes menyegző
volt városunkban. *Takács Emes* és *Bercsényi Béla* szép
jövőju ifju művész-pár iránti rokon-szeny vonz minket
is a székesegyház falai közé, hogy szerelmi szent fry-
gyuk megkötésének s megáldatásának tanui legyünk. —
Az áldás előjeleként lanya eső hullott, mely után kisüt-
tött a nap; mi is sietünk a templom körül összesereglett
résztvevők csoportjait szaporítani, — s még így ácsorogva
az esőnek utolsó csöppjeit látjuk a napsugariban ra-

gyakkal; nyugotra egy nem megvetendő fő, körül-
árnyékolva szomorufüzekkel, míg a tulajdonképeni kert
egész kiterjedésében keletre nyulik.

A kastélynak és a vele összekötött nagy terjedel-
mű birtoknak egyedüli ura *Sárházy*, az öreg patriarcha,
kivel már némileg ismeretesek vagyunk. Ősei mocsok-
talan nevet hagytak reá, mely a történet lapjain is több
helyütt tündöklök. — *Sárházy* a mily büszke volt a név-
re, melyet örökölt, ép oly készséges sőt buzgó volt azon
töredék teljesítésében, melyek e névvel össze voltak
kötvé. 1825-től, mióta t. i. Széchenyi lángszelleme új
korszakot teremtett, egyike volt azon ernyedetlen mun-
kásoknak, kik az utat egyengették 1848-ra. Harczolt a
népjogok mellett egy az országgyűlésen, mint a megye
székhelyén, s nemcsak harczolt, hanem hogy példát is
nyújtson, csaknem első szabadította föl jobbágyait, kik-
nek egyébiránt ez előtt is atyjok és nem csak uralok volt.
— 1848-ban Pesten működött, de Széchenyi visszalé-
pése az ő visszalépése volt egyszerűsind, s ezután csak
lelkessült nézője volt a drámának, melynek végső felvo-
nása nemzetének szellemét bilincsekbe szorította. Nejét
még a harminczas években vesztvén el s gyermekei,
rokonai nem lévén, annál terhesebb volt a hatvan évet
meghaladott, különben fris egészségű öreg urra nézve
azon ködös, borongós idő, mely 1850-től, annyi egész-
séges embert tön beteggett. Ily körülmények között ju-
tott eszébe, hogy neje testvéreinek elárult leányát,
Etelkát, ki egy távoli rokonánál K—n nem a legszive-
sebben látatott el, magához vegye. A leányka csak ép-
pen most csoperedett föl, s különben angyalszép voná-
sai még nem olvadtak össze határozott egészségé. Nagy
fekete szemei fényesen ragyogtak a sűrű szemöldök
alól, míg hosszukás hófehér arczán már egyelőre is né-
mi ábránd ömlék el. Tiszta homlokát gazdag szénfekete
haj köríté, mely akkori szokás szerint elül felbodorozva,
háttal egyszerűen körülfonta volt. E miatt már többször
megrögtte az öreg ur s Etelka meg is kísérlette az öreg
ur izlése szerint rendezni haját, de ezt csak akkor tevő,
ha különösen meg akarta lepni a bácsit. Termete olyan,
mintha a leghiresebb szobrász vésője alól került volna
ki; olyan mint *Hugo Victor Fantainje*: szép styl és ryth-

gyogva földre hullani, — önkéntelenül megszáll a jos-
lói ihlet, — midőn eső és nap egymást felváltja, azt kö-
vetkeztetjük ebből, hogy az omen helyes, mert a művész
életében is gyakorta áll elő „derüre boru és borura de-
ru”. — Ez elmékedésünkből a kocsi-zörej zavar fel,
mely a násznép közeledtét jelenti; végig nézzük őket:
„Kiez, ki az? — kérdik mögöttünk — hol a menyasz-
szony, melyik a vőlegény. Hát kell-e arra válasz? Le-
het-e más mint e szende ifju hölgy s e nemes tekintetű
férfi; nem látjátok-e azon égi fényt ragyogni szemek-
ben, melylyel két szerető szív egybeforr? — Szerelmem
szárnyain haladnak ők, s már ott is vannak az oltár előtt,
hol az örök frigynek szava kimondatik. Kisérjük mi is
oda, furódjunk a tömeg közé s csatoljuk őszinte üdvki-
vátatainkat a pap imájához. A pap „Amen”t mond; le-
gyetek boldogok, erősítsen a szeretet szent lángja, ha
tövises pályátok lelketeket csüggesztené, — kísérjen
lépteiteken azon boldogító öntudat: hogy a mik vagy-
tok, saját lelketek erejének köszönhetitek azt, mert a
művész kincse s hatalma saját tiszta szelleme, ebből és
ezzel vivja ki munkája diadalát. — Ezen ünnepélyes
szertartásnál a násznép következő volt: Nyoszolyó leá-
nyok: gróf *Csáky Evelin* — és *Kállay Ida* urhölgyek;
nyoszolyó asszony: *Bánóczy Ferenczné*; vőtelek: *Ke-
czér Miklós* és *Teper Lajos* urak; násznagyok: *Bánó-
czy Ferenc* és *Féls György*. A nász- kíséretben volt-
tak még: *Semsey* gróf *Csáky Irma* —, *Kállay Tivadarné*
urnők; *Melczér Béla* cs. kir. huszárkapitány s többen.
Az egyház egészen megtelt, s a jelen voltak mindnya-
jan áldást és boldogságot kívántak az ifju- pár egybe-
kelésére.

* *Husvétii ajándék*. Kassai műsütő *Dánilovics Antal*
és neje évek óta, minden sátoros ünnep alkalmával
ingyen kalácsal látják el az *Elisabetinum* árva gyer-
mekeit; ezen emberbaráti eljárást jövőre a helybeli kö-
zösség betegház és a polgári kórodában ápolást nyerő
szegényekre is kiterjesztvén, jelen husvétii ünnepekre a
fennebbi intézetekben nagy mennyiségű ingyen kalácsot
osztattak ki; — segélyére voltak ezen jólelkű pár-
nak nemes eljárásában a csányi múmalom társulat, ugy-
szinte kir. tanácsos *Kloczko* és *Rozman* molnár mester
urak nejei, kik közül az első a lisztnek egy részét, utób-
biak pedig a sütéshez szükséges tejmennyiséget ingyen
szolgáltatták ki. — Köszönet az illetőknek az emberiség
nevében, legszebb jutalmát pedig találják magában a
tettben. (Beküldetett.)

— *A sátoralja-új helyi takarékpénztár*, melynek
hivatalnokai mult hó 31 én iktattattak be a választmány
által, rendes működését az ünnepek után azonnal meg-
kezdé.

mus tekintetében. Hangja csengő, olvadó, s épen nem
csodáljuk, ha az öreg ur minden áron perelni akart vele.

De a perelkedésen kívül más hasznát is vette e
bajos teremtésnek, kit rokona csöppet sem kimélt a ter-
hesebb munkáktól. Most hasznát vette; mert ha nem ér-
tette volna a gazdasszonyságnak csinját-binját, nem
tudjuk hogyan türte volna meg maga mellett — vagy
jobban mondva, maga felett — *Kati* asszony, ki azelőtt
kizárólagosan gyakorolta a végrehajtó hatalmat, a kas-
tély férfi- és nőcselésége fölött. Így is talált *Kati* asz-
szony faragni valót *Etelka* házi intézkedésein, no de
legalább elismerte, hogy a főbb mozzanatokban eléggé
járta s, idővel az ő pártfogása következtében talpraesett
gazdasszony válhatik belőle. *Etelka* nem nagyon fesse-
gette a dolgot; elismerte, hogy még sok tanulni valója
van, s nem is volt annyira büszke, hogy *Katitól* tanulni
szégyennek tartotta volna. És ezáltal a fogas asszony
kedvét egészen megnyerte, mi ugyan csekélységül tünk
fel, de hogy valóban mennyi, azt a gazdasszony-gyakor-
nokok tudják legjobban megítélni.

Mielőtt történetünk fonalát újból felfognók, még
Etelka szívének érzelmeit kell, hogy felemlítsük. K—n
laktakor többször találkozott egy csinos deli suhancz-
czal, kiről annyit tudott, hogy jogász, legjobb táncos,
legügyesebb párbajvívó és verekedő. Mindezen tulaj-
donságainál fogva belészeretett. Természetes: hogy e
szerelem, csak próba volt, melyen már átesett; még pe-
dig oly szerencsésen, hogy mióta bácsijánál van, nem is
jut eszébe. Annyi azonban igaz, hogy *Etelka* nem fogja
kérdezni többé: mi a szerelem? S ha mégis... akkor
megszegjük neki: csepp, melyet a napfény felemészt.

De már a pipa az öreg ur szájában van, halljuk a
szép szót!

— Tekintetes ur, itt van ő.
— Ki van itt, Jankó?
— Hát ki más, mint az urfi.
— A menyköbe, mit keres az megint itt? riad
föl az öreg ur.

— No csak ne ijedjen meg oly nagyon, — szónok-
kolt *Jancsi* nemes tüzrel — mondtam én, hogy sokkal
jobban szereti a tekintetes urat, semhogy gorombaságát

† *Kacsokovics András* abaujmegyei törvényszéki
bíró folyó hó 1. 60-ik évében elhunyt. — Béke porain

— *A magyarországi takarékpénztárak*. F. hó
22-dikéről kelt legf. elhatározással — mint a „P. Ll.”-nak
Bécsből írják, — megszünttetett ama rendezés, mely
szerint az ujonan alakuló magyarországi takarékpénztárak
olyképpen kellett szervezni, hogy azoknak a részvényeket
bizonyos idő letelése után be kellett volna váltani s így
lassankint jólékonysági intézetekké átalakulniok. E szerint
a magyarországi takarékpénztárak jövőre is részvényes
társulatok maradnak.

— *Szabó szinigazgató* jövő május elején magyar
szintársulatával Győről Bécsbe fejrándul s a józselvá-
rosi színházban 2—3 hónapig magyar népszínműveket,
s operetteket fog előadni.

* *A munkácsi lövész-egylet* május hó 1-ső napján
diszes tanczvigalmat rendezend.

† *Haas Mihály* szathmári püspök Ő Felsége való-
ságos belső titkos tanácsosa hat hónapig tartó szenvedés
után márczius 27-én 55-dik évében Pesten elhunyt.

Vegyes hírek

— *A birodalom bélyegjegyvedelme* 1865 első negye-
dében tett: bélyegjegyekből 7,434,274 frt, kártyabélyeg
91,917 frt, naptárok után 10,332 frt, hírlapbélyeg
335,343 frt, hirdetésmények után 29,301 frt, igérvények
utn 81,339 frt, váltóbélyeg 188,617 frt. Összesen
8,171,123 frt:

— *Felültekké*. A „*Hans Jörgel*” következő törté-
netet beszél el: Egy fiatal világi kinek sok adóssága
van, igen szerencsés volt a hölgyek körül éppen nem
lehetett tehát rá nézve meglepő, midőn egy napon ily
tartalmu rózsaszínű illatos levélke jutott kezébe: *Uram*,
ön szeretetreméltó külseje oly benyomást tett reám, hogy
közelebről szeretnék önnel megismerkedni. Jöjjön hol-
nap az an der Wien színházba, én a 78 ik földszinti
zárdszékben ülök s a zárdszék nyitó utasítvavan, hogy a
79-iket egy ur számára tartsa fenn, ki e szóban „örökre”
fogja egismertetni magát. Az uracs a színházba siet s a 79-
ik számú zárdszéket kéri, miközben e szót suttogja „örök-
re.” A dandy fényes toilletet csinált s háromnegyed
hétig türelemmel ül a 79-ik számú zárdszéken. A 78.
szám még mindig üres s a „pásztorok” című operette
nyitánya véget ér. „Hölgyek és journalisták”, gondolja
az uracs „mindig későn jönnek a színházba.” Végre az
első felvonás alatt a zárdszéket csakugyan elfoglalja, de
nem hölgy, hanem az ur, és pedig igen egy vismeretes ur,
N. ügyvéd megbizottja, ki a meghökken loagnak ezt sugja
fülébe: „Ne csináljon botrányt. Már két hete, hogy ke-
resem és nem tudom megcsipni. Ha nyugodtan visal,
magát, úgy az operettet csendesén végig hallgathatjnki
Az elfogatási rendelet zsebben van.” Mit tesz erre
a felültelett kalandor. Megadja magát a sorsnak, végig
hallgatja az operettet s aztán védangyalával az Alser
külvárosba indul, hol azok találnak pihenést, kik az adós-
ság csinálásban tulságosan megerőltették magukat.

valamibe vegye. Engedelmet kérek a mondásért — szolt
szájára ütve — csak a nyelvem bicsaklott meg; kefélje
ki tekintetes ur!

— Kikeféllek én vele együtt, csak el ne hordjátok
magatokat, szolt ingerülten az öreg.

— Ugyan csak ne akadékoskodják a tekintetes ur.
Bizony isten kinevetik érte. Ország, világ tudja, hogy
Pál urfi a legderekkabb ifju, csak a tekintetes ur nem
látja át.

Jancsi igen sokat tett föl az előttünk ismeretlen
ifjuról, majd meglátjuk, mennyiben van igaza.

— Legderekkabb fiu, — mormogá az öreg — ki
megtud feledkezni a falatról, melyet én adtam szájába.

— Hát tekintetes urnak ki adta szájába azt a
csunya szót.

— Elhordod magad?! Szót se többet házamnál e
sehonnairól — kiáltott az öreg ur, fölemelkedve szé-
kéről.

— Azért se hordom! Tekintetes ur megparan-
csolta, hogy nevét sem szabad említeni e házban. Jó!
most beszélék utoljára. Hisz mi közöm nekem egy ide-
gen fiuhoz? Meg a tekintetes urnak is mi köze hozzá?
Fölneveltette őt és azzal vége. — Keresse tovább ke-
nyerét, a hogy tudja. Legalább is úgy kellett volna a
tekintetes urnak gondolkodni, ha nem akart vele tovább
bájlódni. De nem! Tekintetes ur hizlalta testét csak
azért, hogy lelkét ölje meg: akarata ellen papnak akarta
tenni, s midőn a fiu sirva reménykedett, hogy ne hagyja
őt elveszni, eltaszította magától. A fiu vigasztalan volt;
nem bánta, hogy a könyöröltes segélyt megvonta tőle,
csak az egyet kérte, hogy legyen szabad hátsának len-
nie, és —

Az öreg ur olyan volt, mintha szapulóból húzták
volna ki.

— Bocsásd be!
Pár percz múlva egy ifju térdelt az öreg ur előtt.

(Folytatása köv.)

GAZDASAG és ÜZLET.

Kassai piac, április 4-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	64	6	—	—
Kétszeres	480	—	—	—
Rozs	380	360	—	—
Tengeri	380	360	—	—
Arpa	220	210	—	—
Zab	490	480	—	—
Kása	660	640	—	—
Borsó	920	860	—	—
Lenese	760	710	—	—
Bab	680	620	—	—
Örlött dara	12	11	—	—
Tatárka	920	—	—	—
Burgonya	—	86	—	80
Aszuszilva	1120	—	—	—
Szesz itezénként	—	16 1/2	—	16
Marhahus fontonként	—	14	—	13
Bornyuhus	—	14	—	13
Sertéshus	—	18	—	16
Vaj itezénként	—	48	—	44
Zsir	—	34	—	34
Szalonna fontonként	—	36	—	34

Kassa, április 4. — A husvétli szép napok után tegnap ismét beborult s ma egész nap esik. A gazdákra nézve egy kissé aggasztó az időjárás, mert a szántás vetéssel elmaradtak. A piac nem igen népes, kevés vásárlás van. A pieziárak hivatalos kimutatása fennebb olvasható.

Eperjes, április 3-án Buza köblönként 6 frt 50. — 5frt. 80. Rozs 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Tenger 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Arpa 2 frt 80 kr. — 2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 60 kr. — 2 frt 40 kr. Kása 7 frt 20 kr. 6 ft. 80. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. —. Lenese 8 ft. —. 7 frt 60 kr. Bab 7 frt. 60 kr. — 7frt. — kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 11 frt. —. Tatárka 7 frt 20 kr. 6 frt. 80 Burgonya 1 ft 60, 1 40. Aszuzi v 11 ft. 20. Szesz itezénként (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) 18 kr. Marhahus fontonként 10 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 16 kr. Vaj itezénként 50 kr. Zsir 44 kr. Szalona font. 40 kr.

Debreczen, márczius 31. (Heti üzleti szemle.) A gabnauzlet határozatlan irányzata nagyobb forgalmat nem enged, és így az adás-vevés csak a helybeli szükségletre szorítkozik. A katonaság élemezésére a kormány által itt helyben roszból nagyobb mennyiségre lett

szereződés, mi a rozs árát a hét elejével néhány krajczárral emelte; de mivel a szükséglet már fedezve van, az ár megint csökkent. A folyó árak következők: tiszta buza 2 fr 60—75 kr, rozs 1 fr 50—55 kr. árpa 1 fr 10 15 kr. zab 1 fr—1 fr 5 kr, kukorica 1 fr 70—75 kr.

Nyíregyháza, április 2. Szép időnk volt a husvétli ünnepek alatt. Piacunkon nem sok vevő jelentkezik. Az élet ára így áll: Buza köblönként 5 forint. Rozs 3 fr — 3 fr 20 kr, árpa 2 fr 80 kr, tengeri 3 fr 40—50 kr.

Tokaj, márczius 31. Országos vásárunk bevégződött. Az élet vásárban nem nagy forgalom mutatkozott, az árak következők Buza 5 fr 80 kr—6 fr, Rozs 3 fr—3 fr 20 kr, Arpa 2 fr 40—50 kr, Zab 2 forint.

Bécsi börze Márczius 29-ről.

5% Metallique	59 35
Nemzeti kölcsön	82.05
Bankrészvény	715.—
Hitelintézeti részvény	137.—
Londoni	105.50
Ezüst	104.75
Arany	5.07

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Miskolc	5 óra — p.	4.44	3.34	2.12
Tokaj	7 " 52 "	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	9 " 35 "	8.84	6.66	4.23
Debreczen	10 " 34 "	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	12 " 12 "	13.57	10.22	6.52
Szolnok	1 " 45 "	17.35	13.05	8.41
Czegled érkezés	4 " 44 "	18.86	14.19	9.06
Pest	5 " 41 "	22.81	17.15	11.04
Bécs	8 " 37 "	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Pest	6 " 25 " reggel	—	—	—
Czegled	9 " 27 "	—	—	—
Szolnok	10 " 27 "	—	—	—
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután	—	—	—
Debreczen	3 " — "	—	—	—
Nyiregyháza	4 " 28 "	—	—	—
Tokaj	5 " 25 " este	—	—	—
Miskolc	7 " 29 "	—	—	—
Kassa érkezés	10 " 35 "	—	—	—

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
Tarnódba, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza 1 ft. 50 kr. o. c.	

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkáctól Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkács: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítés.

167 1(1)3
Arverési hirdetés.
Szetényi Péter felperessége alatt özv. Kulcsár Ferenczné, egy is mint kiskorú gyermekei gyáma alperes ellen 389 frt. 50 kr. o. é. váltó követelés iránt támasztott perben jog erejévé vált váltótörvényszéki ítélet s Abaujmegye törvényszékének 1865. é. áprilishó 4. 767. szám alatt hozott végzése folytán, alperesnek Göncz mezővárosában létező 600 o. ért. forintra felbecsült a gönczi 178. sz. telekkönyvben 353 és 354. helyszínelési-számok alatt beíratott ingatlan vagyonai e f. év ápril 30. és május 30. és pedig az 1-ső árverésnél becsáron felől, a 2-od árverésen becsáron alól is Göncz mezővárosában a helyszínen nyilvános árverés mellett készpénz fizetés mellett elfognak adni.
Az árverési feltételek az alábbiak szolgabíró irodájában Szántón bármikor megtekinthetők.
Szántó márczius 24. 1866.

Erdélyi Antal,
kiküldött végrehajtó szbíró.

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a telekkönyvi 421. számú Alsó-Meczenzéken létező Schünger Márton és nejét illető 300 tra o. é. becsült ház, birói végrehajtási árverés útján és pedig f. é. május 4-én mint első, és f. é. június 15-én mint második határnapon a helyszínen, mindenkor délelőtti 10 órakor, ellog adni.
Az árverési feltételek addig is bármikor a megyebeli telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.
Abaujmegye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság. — Kassán márczius 25-én 1866.
Márfy János, alelnök.

Magán hirdetések.

HAYMANN FERENCZ
könyv-, mü- és hangjegy-kereskedése és kölcsönkönyvtára Kassán, főutca 166. szám, a színház átellenében.
DÜSÁN ELLÁTOTT RAKTÁRA a bel- és külföldi irodalomnak, minden tudományban, minden nyelven.
MŰVÉSZETI TÁRGYAK: képek, aczélmetszetek és könyvomatok.
HANGMŰVEK.
Mindennemű író- és rajzszerzők. Előzetes elfogadjatik minden bel- és külföldi hirdapokra. Kölcsön-könyvtár- és olvasókör.
Minden a könyv-, mü- és hangjegy-kereskedés köréhez tartozó cikkek, melyek raktáromban nem találhatnának, az árak legesekélyebb felemelése nélkül a leggyorsabban megrendelteknek. 2

Nyári legelő.

Ungmegye Szürthe községe határában a Latorca hid melletti ritkás erdőnek 600 holdnyi legjobb minőségű, a Latorca folyó által körülvevett nyári legelőjére mintegy 150—200 darab szarvasmarha és ló f. év április 15-től szeptember 8-ig, darabonként fizetendő 2 frt 50 kr-ért befogadjatik. Bővebb felvilágosítással szolgál Kis Szelmenczen (utolsó posta Szürthe) Blaskó József ispán. 4(1)3

Jószág bérlet.

Zatureczky László urnak Sárosmegyében kebeleztet, Eperjestől egy fél mérföldnyi távolságra, s a Kassa felé vezető országút közelében fekvő Harsághi mintegy 400 holdat tevő birtoka, fundus instructussal vagy a nélkül bármikor bérebe kivehető. — Ertekezhetni kubinyi Aurél ügyvéddel Eperjesen, 62

Hirdetmény.

30 nap alatt leend az urak, hölgyek és gyermekek számára, minden gondolható nagyságban felszerelt kész vászonruhák egész raktára az első és legnagyobb vászonruha-raktár és varró-intézet központi depot-jában, Bécs, Tuchlauben II. sz. feleároni eladására.
A valódiság-, tisztaság- és a legszebb készitési módért, egy viseletre alkalmas voltáért kezeség nyújtatik, és minden darab, mely a legjobban nem illik, vagy nem tetszik, visszavéttetik.

Kész uri ingek, legjobb kézi munka:

	frt. kr.	frt. kr.
Fehérfonál-vászoningek, sima	3 — helyett csak 1 50	
Finomabb nemű mellrúnczokkal	4 20 " " 2 30	
Finom irhoni vagy rumburgi ingek	6 — " " 2 80	
Finom rumburgi ingek, kézi fónál	7 60 " " 3 50	
Legfinomabb rumburgi ingek, kézi munka	10 — " " 5 50	

Kész nő-ingek, legjobb kézi munka s kézi himzés:

Sima vászon nőingek hajtással	4 — " " 1 90
Finom schweiczi ingek, mellrúnczokkal	5 50 " " 2 80
Új divatu himzett	6 50 " " 3 50
Eugenia, új divatu, himzett	6 — " " 3 50
Marie-Antoniette-fűzőnyingek	6 50 " " 3 —
Viktoria, himzett valódi Valenciennel	16 — " " 7 —

Legújabb nő-pongyolák és haj-köpenyek:

Elegans, a legfinomabb perkail-ból	11 50 " " 5 50
Angol kelméből, himzett	18 — " " 8 50
Női alsó nadrág shirtingből, legfinomabb	7 — " " 2 —
Női nadrág, himzett vászon	6 — " " 2 80
Női háló fűzőny, sima	5 50 " " 2 50
Elegans, gazdagon himzett fűzőnyök	12 — " " 5 50
Női hálóingek, hosszú ujjakkal	3—3 50—4 50

Legfinomabb uri alsó-nadrágok:

1 frt. 20 kr. — 1 frt. 50 krig; legfinomabb rumburgi 2 frt. 20 kr.	
irhoni szövés 18 rőf	34 — " " 17 —
Legfinomabb irhoni vagy rumburgi 50 rőf	60 — " " 24 —
Jó vászon-zsebkendő, 6 db.	1 frt. 1 frt. 50. 1 frt. 80 kr. — 2 frtlig
Legfinomabb zsebkendők, vászon-battist-ból is, 6 db.	2—2 frt. 50 kr.

Az árucikk valódisága- s tisztaságáért kezeség nyújtatik. Ingek, melyek nem a legjobban illenek, visszavéttetik.
Mintaingek, Vidéki megrendelések utánvét mellett. Uri-ingek megrendelésénél a nyakbőség bejelentése kértetik. 5